Adventní Pregled — I Šabatní Glasnik

„Postavite u red stvari koje nedostaju.“ Tit 1:5.

VUKA, HRVATSKA, 21. KOLOVOZ, 2026.

BOŽJA ZAJEDNICA

DRŽAVNE KONFERENCIJE *

„Misli li ko da je nešto, a nije ništa, sam sebe vara. Nego, neka svako ispita svoje delo pa će se onda u sebi samome dičiti, a ne u drugome. Jer svako će nositi vlastito breme.“ Gal. 6:3-5.

Samopouzdanje je Opasno. U „Svedočanstvima za Zajednicu“, Br. 31, strana 243, je sledeći komentar o ovom tekstu: „Apostol dodaje upozorenje nezavisnima i samouverenima… Onaj koji smatra sebe nadmoćnijim po rasuđivanju i iskustvu od svoje braće, i prezire njihov savet i opomenu, pokazuje da je u opasnoj zabludi.“

Savet Vodi ka Jedinstvu. Od najranijeg perioda onoga što nazivamo poruka trećeg anđela, Svedočanstva su predstavila ovom narodu značaj jedinstva u delu, i savetovanje radnika zajedno kako bi ovo jedinstvo moglo biti obezbeđeno, kao što će sledeći citat iz „Iskustva i Viđenja“ (1851) pokazati: „Videla sam da pastiri trebaju konsultovati one u koje imaju razlog da imaju poverenje, one koji su bili u svim porukama, i čvrsti su u celoj sadašnjoj istini, pre nego što zagovaraju nove važne tačke za koje misle da ih Biblija podržava. Tada će pastiri biti savršeno ujedinjeni, i ujedinjenje pastira će se osetiti od crkve.“ — *Strana 52*.

Probijajte se Zajedno. 1855. sledeće Svedočanstvo je dato: „Postoji previše prepuštanja duhu nezavisnosti među glasnicima. To mora biti ostavljeno u stranu, i mora biti okupljanja Božjih sluga. Bilo je previše duha koji pita, ‘Da li sam ja čuvar svog brata’? Anđeo je rekao, ‘Da, ti si čuvar svog brata. Ti treba da imaš pažljivu brigu za svog brata, da budeš zainteresovan za njegovu dobrobit, i da neguješ ljubazan, nežan duh prema njemu. Probijajte se zajedno, probijajte se zajedno’.“ — „*Svedočanstva za Zajednicu*“, *Tom I*, *strane 113*, *114*.

Opet: „Mnogo zla će biti izbegnuto ako će Hristovi propovednici biti jednog uma, ujedinjeni u svojim planovima delovanja, i ujedinjeni u naporu.“ — *Ibid*, *strane 212*, *213*.

Vođenje Naroda. Sledeće je objavljeno 1858: „Bog vodi narod, ne nekoliko odvojenih pojedinaca, tu i tamo, gde jedan veruje u ovu stvar, drugi u onu. Božji anđeli čine delo predato njihovoj dužnosti. Treći anđeo vodi i pročišćava narod, i oni se moraju kretati sa njim ujedinjeno. Neki trče ispred anđela koji vode ovaj narod; ali moraju da ponove svaki korak, i da krotko slede ne brže nego što anđeli vode… Neki nemirni duhovi ne obave više od polovine svog posla. Dok ih anđeo vodi, oni žure za nečim novim, i zaleću se dalje bez božanskog vođstva, i tako donose zabunu i razdor u redove. Oni ne govore ili deluju u skladu sa telom.“ — *Ibid*, *strana 207*.

Sotonin Napor da Raseje. 1860, sledeće Svedočanstvo je dato: „Kako se približavamo kraju vremena, Sotona se spušta sa velikom silom, znajući da je njegovo vreme kratko. Posebno će njegova sila biti vršena nad ostatkom. On će ratovati protiv njih, i pokušavati da ih podeli i raseje, da mogu poslati slabi i da budu zbačeni. Božji narod treba da se kreće razumljivo, i treba biti ujedinjen u svojim naporima. Trebaju biti istog uma, i istog rasuđivanja; tada njihovi napori neće biti rasejani, već će snažno uticati na izgradnju cilja sadašnje istine. Red mora biti poštovan, i mora biti jedinstva u održavanju reda, ili će Sotona iskoristiti prednost.“ — *Ibid*, *strana 210*.

Red u Propovedničkom Radu. Snaga ovih citata će se jasnije videti kada čitalac dobije pred svoj um pogled na situaciju. Do 1861. godine, nije bilo organizovane konferencije Adventista Sedmog dana. Svedočanstva su sve vreme govorila o planovima i potrebi za „zajedničkim savetovanjem“ da se obezbedi jedinstvo u delu, i izbegne zabuna. Nije bilo sistema po kojem bi rad propovednika mogao biti regulisan, ili ko treba raditi u navedenom polju. Ponekad bi tri propovednika bila sa jednom malom grupom u jednom trenutku, nijedan ne znajući da su drugi trebali da budu tamo, i to, takođe, na mestu gde nije bilo posebne potrebe čak ni za jednim propovednikom. Rad propovednika je često bio rasejan od mesta do mesta bez posvećenog truda. Tako je postajalo sve više i više očigledno našem narodu da je nešto „nedostajalo“ da reši ovu poteškoću.

Godišnji Sastanci za Savetovanje. U *Pregledu* iz 21. jula, 1859, pojavio se članak od Starešine Džejmsa Vajta, u kojem je prvo predložen plan da svaka Država održi godišnji sastanak na kojem bi braća mogla planirati delo u svojim pojedinačnim Državama, da, umesto zbrke koja je previše često postojala, red može biti poštovan. Kao rezultat predloga Starešine Vajta, upoređenih sa uputstvima datim u Svedočanstvima, različite Države, gde je poruka uspostavljena, počevši sa 1860, održale su, u svojim pojedinačnim poljima, godišnje sastanke za savetovanje, da planiraju delo propovednika. Usvajanja ovog načina delovanja nazvaćemo tačkom broj *četiri* u crkvenom redu. Praktična korisnost takvih savetovanja, sastajanje zajedno da se molitveno planira delo, i poređenje ideja i metoda, mora se preporučiti svima.

Izlaganje Planova Jedni Drugima. Sve jasnija i jasnija su bila Svedočanstva koja su nam data u pogledu sklada koji treba postojati među radnicima, kao što je pokazano u sledećem citatu: „Kao Gospodnji radnici, treba da izložite svoje planove jedni drugima. Ti planovi moraju biti pažljivo i molitveno razmotreni, jer one koji ne rade tako Gospod će ostaviti da se spotiču u svojoj sopstvenoj navodnoj mudrosti i nadmoćnoj veličini.“ — „*Neobjavljeno Svedočanstvo*“, *1898*.

„Mnogi žele da rade stvari po svom sopstvenom stilu; protive se savetovanju, i nestrpljivi su pod vođstvom. Dobro razrađeni planovi su potrebni u Božjoj službi. Zdrav razum je odlična stvar u obožavanju Gospoda. Moći razmišljanja trebaju biti posvećene Hristu, a načini i sredstva trebaju biti osmišljeni da njemu najbolje služe.“ — „*Svedočanstva za Zajednicu*“, *Tom IV*, *strana 71*.

Osujećujući Sotonine Planove. „Opasnost koja preti našoj korisnosti, i koja će dovesti do naše propasti, ako nije viđena i savladana, je sebičnost — stavljanje više procene na naše planove, naša mišljenja, i naš rad, i nezavisno kretanje naše braće. ‘Savetujte se zajedno’, bile su reči ponovljene od anđela iznova i iznova… Sotona se može kretati kroz čovekov um da iskrivi stvari iz njihovog pravog toka; on može uspeti sa dvoje koji gledaju stvari u sličnom svetlu; ali sa nekoliko uključenih umova, postoji veća sigurnost protiv njegovih lukavstava. Svaki plan će biti skloniji gledanju sa svih strana, svako napredovanje će biti pažljivije proučeno, tako da neće biti verovatno da se upušta u poduhvat koji će doneti zabunu i zbunjenost, i osujetiti delo u koje smo uključeni. U jedinstvu postoji snaga: u podeli postoji slabost i poraz.“ — *Posebno Svedočanstvo*, *Br. 5*, *strana 3*.

„Grupe trebaju biti okupljene zajedno da pozovu Boga za posebnu pomoć, za nebesku mudrost, da Božji narod može znati kako da planira i smišlja i izvršava delo.“ — *Ibid*, *Br. 2*, *strana 19*.

Neka Planovi budu Poznati. „Neka tvoji planovi budu pažljivo istraženi, i sa iskrenom molitvom predaj svoj slučaj njemu koji zna sve stvari. Savetujte se zajedno. Nemoj pustiti da šaputanja tvog sopstvenog uma ili od drugih umova zatvore vrata tvog srca protiv saveta Gospodnjih slugu.“ — *Ibid*, *Br. 7*, *strane 48*, *49*.

„Komiteti savetnika, koliko je moguće, trebaju pustiti narod da razume njihove planove, da rasuđivanje crkve može podržati njihove napore. Mnogi od crkvenih članova su razboriti, i imaju mnogo drugih odličnih kvaliteta uma. Ispravno je to da njihova mudrost treba biti upotrebljena, da drugi mogu biti podstaknuti u vezi sa velikim pitanjem koje treba da bude razmotreno. Mnogi mogu biti probuđeni na činjenicu da trebaju imati dublji uvid u Božje delo.“ — *Ibid*, *Br. 3*, *strane* 49, *50*.

---

* Dvadesetdrugo poglavlje iz knjige “The Church – Its organization, order and discipline ”, autor J. N. Loughborough.

Bog Zahteva Pravila i Propise. „Nikada nemojte dopustiti ničijim idejama da pokolebaju vašu veru u pogledu reda i sklada koji trebaju postojati u crkvi. Mnogi od vas ne vide sve stvari jasno… Nebeski Bog je Bog reda, i on zahteva da svi njegovi sledbenici imaju pravila i propise, da se održi red.“ — „*Svedočanstva za Zajednicu*“, *Br. 32*, *strana 30*.

„Postoji red na nebu; i treba biti sistem i red na zemlji, da se delo može pokrenuti napred bez zbrke, i fanatizma. Naša braća su radila na tome; ali dok neki od naših propovednika neprestano nose teret duša, i uvek pokušavaju da dovedu narod do duhovnih dostignuća, oni koji nisu toliko savesni, i koji nisu nosili Hristov krst niti osetili vrednost duša kao što se ogleda u Golgoti, će u učenju i obrazovanju drugih u mehaničkom delovanju, postati sami formalni i nemoćni, i neće dovesti Spasitelja do naroda.“ — „*Svedočanstva za Zajednicu*“, *Tom IV*, *strane 601*, *602*.

Dok ova Svedočanstva naučavaju neophodnost reda i organizacije u napredovanju cilja, ona jednako jasno pokazuju da ove forme, odvojene od tela živih Hristovih udova, ne koriste ničemu.